

РЕШЕНИЕ

№ 40052

гр. София, 15.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 81 състав, в
публично заседание на 24.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стоян Тонев

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **4127** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.118 от КСО вр. чл.145 – чл.178 АПК.

Образувано е по жалба на Г. И. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] вх. „Е“, ет.7, ап. 67, подадена чрез адв. А. У.- САК, съдебен адрес- [населено място], [улица],ет.5, ап.6, тел [ЕГН] срещу Решение №2153-21- 76 от 06.03.2026г.. на директора на Териториално поделение на НОИ С. - град (ТП на НОИ), с което е оставена без уважение жалбата на Д. срещу Разпореждане № [ЕГН] от 06.02.2026г. на Ръководител на „ПО“

Жалбоподателката, чрез адвокат А. У., оспорва правното основание и началната дата на изменението на пенсията. Счита, че със заявлението от 17.10.2025 г. не е представила нови доказателства за осигурителен стаж или доход, а е поискала отчитане на вече коригирани от работодателя данни за дохода през периоди преди пенсионирането. Корекциите са извършени вследствие на отмяната на § 7 от преходните и заключителните разпоредби към изменението на Наредба № 8121з-919/13.07.2017г. Претендира приложение на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ и ал. 2, т. 2 КСО, отмяна на решението и счита, че изменението на пенсията следва да бъде от 27.09.2024 г. Претендира разноски.В с.з., чрез адв. У., поддържа жалбата, иска отмяна на Решение №2153-21-76 от 06.03.2026г. на директора на Териториално поделение на НОИ С. – град, представя и подробни писмени бележки. Конкретно, в същите посочва отново, че не са налице основанията на чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а“ от КСО, тъй като жалбоподателката не представя никакви нови доказателства за осигурителен стаж и осигурителен доход, придобит преди датата на отпускане на пенсията й - 17.10.2025 г. Твърди се, че директорът на ТП на НОИ С.-град неправилно е приел,

че считано от 17.10.2025 г. следва да се изплаща на жалбоподателката промененият индивидуален коефициент и размер на пенсията на основание чл. 99, ал. 1, т. 1, буква „а” от КСО, тъй като с подаденото от нея заявление на 17.10.2025 г. не са приложени нови доказателства. Това е така, защото служебно коригираните данни за осигурителен доход и съответно довносени осигурителни вноски в по-висок размер от Министерство на вътрешните работи по партидата на жалбоподателката за минал период преди датата на първоначално отпуснатата ѝ пенсия не могат да се приемат за нови доказателства, с които пенсионният орган да се е запознал едва с подаденото заявление от Г. Д. на 17.10.2025 г. администрацията не е взела предвид, че осигурителят на жалбоподателката незаконосъобразно, както е приел ВАС с влязлото в сила съдебно решение по адм. дело № 9516/2022 г., с което е отменен § 7 от Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 8121з-919 от 13 юли 2017 г., е определил по-нисък размер на осигурителния доход на Д., който е участвал при определяне на индивидуалния коефициент и размера на пенсията ѝ към датата на първ

оначалното отпускане, а именно - 27.09.2024 г. Коригирането на грешно подадени данни от Министерство на вътрешните работи, като осигурител на Д., за периода от м. юли 2022 г. до 22.11.2024г. не представлява ново доказателство. От събраните по делото доказателства било установено, че НОИ е информиран от МВР към 29.11.2024 г. за съдебното решение, с което се отменя § 7, т. к МВР е поискало становището на НОИ как да процедира в тази ситуация. В отговор е било изготвено становище с № 1029-40- 4256#1 от 10.12.2024 г. на НОИ до МВР, в което е било посочено, че коригирането на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО е важна част от процеса за обезпечаване правилността на осигурителните правоотношения и че осигурителните права на лицата в т.ч. и изплащането възнаграждения за периода от 01.07.2022 г. до датата на влизане в сила на съдебното решение следва да се преценяват въз основа на наличните в информационната система на НОИ данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. В становището е посочено и че „осигурителят е длъжен да извърши корекции на месечния осигурителен доход и корекция на вече подадените данни по чл. 5, ал. 4, ал. 1 от КСО на засегнатите лица за съответните периоди”, като между засегнатите лица е и жалбоподателката. В представената справка от Национална агенция за приходите с рег. № RB 216127-001-05/70-451 от 02.07.2026 г. били отразени всички коригирани данни, както е посочена и внесена правилно изчислена осигурителна вноска за всеки месец. Първата корекция била направена на 12.09.2025 г. и касаела подадените данни от осигурителя на жалбоподателката за м. 07. 2022 г. Пенсионният орган не е взел предвид, че осигурителят на жалбоподателката е изпълнил задължението си да извърши корекция на месечния осигурителен доход и подадените вече данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за жалбоподателката, като засегнато лице за съответните периоди и е подал актуализирани справки за подадените грешни данни в персоналният регистър на осигурените лица, като първите актуализации касаят м. юли 2022 г. - месецът, от който е започнало подаването на грешните размери на осигурителния доход, изчислен въз основа на отменения от Върховен административен съд пар. 7 от Наредба за изменение и допълнение на Наредба № 8121 з-919/13.07.2017 г. На Г. Д. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68а, ал. 1 о

т КСО, считано от 27.09.2024 г. За периода от м. юли 2022 г. до 27.09.2024 г. от МВР за Д. са били подавани грешни данни за нейния осигурителен доход, в резултат на незаконосъобразен подзаконов нормативен акт, издаден от министъра на вътрешните работи, който впоследствие е отменен от съда, и въз основа на тези грешно подадени осигурителни данни е изчислен и неправилен размер на отпуснатата ѝ пенсия. В постъпилите допълнителни бележи адв. У. посочва още, че практиката на ВАС, на която се позовава ответникът, визира като нови доказателства - влезли в сила съдебни решения по реда на Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж

по съдебен ред. Тази практика на ВАС обаче не може да се отнесе към настоящия правен спор, тъй като Д. не е доказвала по съдебен ред трудов и осигурителен стаж.

В съдебно заседание ответникът, чрез главен юрисконсулт Д. П., оспорва жалбата. Според ответника съдебното решение, вследствие на което възнагражденията са увеличени за минало време, представлява ново доказателство по чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а“ КСО. Поддържа, че производството е започнало по заявление на пенсионера, поради което изменението се дължи от 17.10.2025 г. Пзовава се на съдебна практика относно последващо представени съдебни решения за установяване на осигурителен стаж. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя писмени бележки. Счита за безспорно, че осигурителният доход на жалбоподателката е променен във връзка с Решение № 11940/04.11.2024 г. на ВАС, по адм. д. № 5861/2024 г., за което Г. Д. е уведомила пенсионния орган със свое заявление от 17.10.2025 г. Спорът касае правната същност на съдебното решение - явява ли се то ново доказателство по смисъла на чл. 99, ал. 1, т. 1 от КСО, представено със заявление от пенсионера, в която хипотеза пенсията се изменя от датата на представяне на доказателството (по арг. от чл. 99, ал. 2, т. 1 от КСО). Както било посочено и в жалбата, съгласно чл. 195 от АПК подзаконовият нормативен акт се смята за отменен от датата на влизане в сила на съдебното решение. В случая § 7 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 8121 з-919/2017 г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР и размера на началните и максималните заплати за длъжност за лицата, работещи по трудово правоотношение, е отменен с решение на ВАС. От последното следвало, както било посочено и в становището на НОИ от 10.12.2024 г., че трудовите възнаграждения, респективно - осигурителният доход, следва да бъдат променени със задна дата - от 01.07.2022 г., което се отразява с корекции на подадените от осигурителя данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. Следвало да се подчертае, че визираните указания на НОИ касаят осигурителните права на лицата (свързани с осигурителния им доход), но не и датата, от която следва да бъде зачетен този доход по съдебното решение. Последното било уредено в чл. 99 от КСО, в който законодателят е предвидил две възможности за изменение на влязло в сила разпореждане: по заявление на пенсионера и по инициатива на органа. В случая било безспорно, че администрат

ивното производство не е започнало служебно - по инициатива на пенсионния орган, а е иницирано от жалбоподателката с нейно заявление от 17.10.2025 г. В тази връзка, случаят категорично попадал в хипотезите на чл. 99, ал. 1 от КСО и всякакви твърдения, че с оглед принципа на служебното начало влязлото в сила решение на ВАС пораждало задължение пенсионният орган да измени пенсията служебно, дори и без изрично искане на пенсионера, респективно - че приложим е чл. 99, ал. 2 от КСО, са неоснователни, счита ответникът. Извън житейската логика било да се изисква пенсионният орган не само да следи всички влезли в сила съдебни решения, да преценява касаят ли те пенсионери и да уточнява тези лица, но и служебно да изменя пенсията, без изрични заявления за това. От друга страна, правото на пенсия има потестативен характер и изцяло зависи от волята на правоимащото лице дали да поиска отпускане или изменение на вече отпуснатата си пенсия. В този смисъл, депозирането на ново доказателство касателно пенсията, което да бъде преценено от пенсионния орган, категорично зависи от изричното волеизявление на правоимащото лице и в случая изключва служебното начало. В настоящия случай решението на ВАС, по адм. д. № 5861/2024 г. се явявало именно такова ново доказателство, което се потвърждавало от трайната практика на ВАС: Решение № 2938/13.03.2017 г. на ВАС, по адм. д. № 2772/2016 г.; Решение № 31/04.01.2023 г. на ВАС, по адм. д. № 4442/2022 г. и др., според които влязло в сила съдебно решение за осигурителен стаж и

осигурителен доход се явява ново доказателство, тъй като до влизането му в сила е липсвало основание за зачитане на този осигурителен доход и осигурителен стаж. Това ново доказателство по смисъла на чл. 99, ал. 1, т. 1, 6. „а“ от КСО определя от кога се изменя пенсията - от датата на заявлението, с което същото е представено пред пенсионния орган. Ирелевантно било обстоятелството, че доходът се зачита във връзка с отменен подзаконов нормативен акт - същото не съставлявало изключение от приетия от ВАС правен характер на влезлите в сила съдебни решения (като нови доказателства по чл. 99, ал. 1, т. 1 от КСО), още повече, че законодателят е предвидил в тези случаи защитата по реда на ЗОДОВ. По този съображения ответникът, чрез процесуалния си представител, намира жалбата за неоснователна.

С. градска прокуратура не изпраща представител.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 27.09.2024г. Г. И. Д. подала заявление № 2113-21-7027/27.09.2024г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст при условията на чл. 68 а от КСО/л.26, дело/. На Г. И. Д. е отпусната исканата пенсия, считано от 27.09.2024 г., в минимален размер съгласно чл. 70, ал.12 от КСО. Впоследствие размерът ѝ е определен в действителен размер с разпореждане от 20.11.2024 г., считано от 27.09. 2024г., осигурителен доход за периода 01. 01.2000 г. - 26.09.2024 г. - 285 626,04 лв., индивидуален коефициент - 1,3450.Тези обстоятелства не са спорни между страните.

От решение № 4415/26.04.2023г. по адм.д. №9516/2022г. на ВАС, оставено в сила с Решение № 22840/04.11.2024г. по адм.д. №5861/2024г. на ВАС- Петчленен състав, се установява отмяната на разпоредбата на § 7 от Преходните и заключителни разпоредби към Наредба за изменение допълнение на Наредба №8121з-919 от 13 юли 2017 г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл. 142, ал.1, т. 1 и ал. 3 от Закона за министерството на вътрешните работи и размера на началните и максималните заплати за длъжност на лицата, работещи по трудово правоотношение, издадена от министъра на вътрешните работи. Изпълнена е процедурата по чл.194 от АПК и решението е обнародвано, ДВ, бр. 99 от 22.11.2024 г.

С писмо от 29.11.2024 г.на министъра на вътрешните работи до НОИ/л.122/, НОИ е информиран за решение № 4415/26.04.2023г. по адм.д. № 9516/2022г. на ВАС, оставено в сила с Решение № 22840/04.11.2024г. по адм.д. №5861/2024г. на ВАС- Петчленен състав, и е отправено запитване, как с оглед чл. 195, ал.2 от АПК следва да процедира МВР. Съответно е изготвено становище с № 1029-40- 4256#1 от 10.12.2024 г. на НОИ до МВР/ л.123/, в което е посочено, че отмяната на подзаконов нормативен акт или отделна негова разпоредба, касаеща определянето размерите на трудовите възнаграждения на работещи по трудови правоотношения води до промени в осигурителните правоотношения, изразяващи се в промени в осигурителния доход, размера на осигурителните вноски или периодите на осигуряване. Коригирането на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО е важна част от процеса за обезпечаване правилността на осигурителните правоотношения, тъй като тези данни се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите, паричните обезщетения и помощите на осигурените лица. В тази връзка „осигурителните права на лицата/ в т.ч. и изплащането на обезщетения за периода от 01.07.2022г. до датата на влизане в

сила на съдебното решение/ се преценяват въз основа на наличните в информационната система на НОИ данни по чл. 5, ал. 4 от КСО“. В становището е посочено, че „осигурителят е длъжен да извърши корекции на месечния осигурителен доход и корекция на вече подадените данни по чл. 5, ал. 4, ал. 1 от КСО на засегнатите лица за съответните периоди”.

С оглед решението на ВАС, работодателят/осигурителят/ МВР/на жалбоподателката сключил допълнителни споразумения за увеличение на трудовото ѝ възнаграждение със задна дата, считано от 01.07.2022 г., подал е коригиращи данни в Регистъра на осигурените лица/РОЛ/ по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО за минал период. Приложените по делото справки установяват извършени корекции на вече подадените данни по чл. 5, ал. 4, ал. 1 от КСО за жалбоподателката и първата корекция се отнася за м. 07.22г. Коригиращите данни са били подадени преди 17.10.2025 г. На тази дата / 17.10.2025 г./, жалбоподателката е подала заявление № 21115-21-3702/17.10.2025 г за изменение на пенсията с оглед актуализираните възнаграждения.

С разпореждане/л.77/ от 11. 11.2025 г. на Ръководител „ПО“ пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 68 а от КСО на жалбоподателката е изменена от 17.10.2025 г., като е посочено основание чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО - т.е. изменение по инициатива на органа при установяване, че пенсията е определена в неправилен размер. Отчетени са осигурителен доход за периода 01. 01.2000 г. - 26.09.2024 г.- 295 173,69 лв., индивидуален коефициент, съгласно чл.70 ал.9 КСО, 1,3666.

След последващо оспорване с Решение № 2153-21-41/30.01.2026 г. /л.102/ директорът на ТП на НОИ С. - град отменил разпореждането от 11. 11.2025 г. в частта относно правното основание и върнал преписката; отменил е и разпореждане от 05.12.2025г.

В изпълнение на указанията е издадено разпореждане №[ЕИК] от 06.02.2026г. на Ръководител на „ПО“, в което е запазена началната дата 17.10.2025 г., е посочено като основание разпоредбата на чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а“ КСО.

Разпореждане №[ЕИК] от 06.02.2026г. на Ръководител на „ПО“ е оспорено по административен ред. С процесното Решение №2153-21- 76 от 06.03.2026г. на директора на Териториално поделение на НОИ С. - град (ТП на НОИ) е оставена без уважение жалбата срещу това разпореждане.

Срещу Решение №2153-21- 76 от 06.03.2026г. на директора на ТП на НОИ С. град е подадена жалба до АССГ.

По делото са приобщени документите от административната преписка, представените от страните и изисканите от съда.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118 КСО е решението на ръководителя на териториалното поделение на НОИ, а досежно разпорежданията по чл. 117, ал. 1, т. 2, букви „а“ от КСО законодателят е предвидил задължителен административен контрол, като компетентен в това производство е ръководителят на ТП на НОИ - чл. 117, ал. 3 от КСО. В случая решението е издадено от компетентния директор на териториалното поделение в рамките на правомощията му по чл. 117, ал. 3 КСО. Приложени са доказателства, че издателят на оспореното решение заема длъжността на директор на ТП на НОИ С.- град. Приложена е и Заповед № 1015-21 -67/01.03.2021г. на Директора на ТП на НОИ С. град, с която Н. Ц. - началник на сектор „Отпускане на пенсии- втори“ е определена като длъжностно лице на което е възложено ръководството по пенсионно осигуряване по смисъла на чл. 98, ал.1 и ал.2 и чл. 99 , ал.1 от КСО, подкрепяща компетентността и на издателя на разпореждането.

Не са налице основанията по чл. 146, т. 2 АПК за неговата отмяна. Решението отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК за форма и съдържание. Същото е мотивирано, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му и съображенията на директора на ТП на НОИ - С. град, въз основа на които е приел за законосъобразно постановеното разпореждане на длъжностното лице по пенсионно осигуряване. Не е допуснато и съществено нарушение на административнопроизводствени правила, тоест такива, които да са повлияли или биха могли да повлияят върху съдържанието на обективизираното в акта властническо волеизявление.

Спорът е правен и е концентриран върху това дали данните за коригиран осигурителен доход, вследствие отмяната на подзаконовата разпоредба, съставляват „нови доказателства“ по смисъла на чл. 99, ал. 1, т. 1 КСО или се касае за неправилно определен размер на пенсията по смисъла на чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО.

Съгласно чл. 99 ал.1 от КСО - „Влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал: т. 1 по заявление на пенсионера – когато същият представи нови доказателства за: а) осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди пенсионирането, извън случаите по чл. 70, ал. 17; б) гражданското си състояние; 2. по инициатива на органа - когато се установи, че: а) пенсията е отпусната въз основа на неистински или подправен документ или на документ с невярно съдържание; б) инвалидността, за която е отпусната пенсията, е причинена умишлено от лицето или е в резултат на извършено от него умишлено престъпление; в) смъртта на наследодателя, от когото е получена пенсията, е причинена умишлено от наследника или е в резултат на извършено от него умишлено престъпление; г) пенсията е неправилно отпусната или неправилно е отказано отпускането ѝ; д) пенсията е определена в неправилен размер“. Съгласно чл. 99, ал.2 от КСО – В случаите по ал. 1 разпореждането се изменя или се отменя по т. 1 - от датата на представяне на доказателствата; по т. 2 - от датата на отпускането или промяната на пенсията, а при неправилен отказ - от датата по чл. 94“.

От цитираните текстове е видно, че разпоредбата на чл. 99 КСО /в относимата към спора част/ урежда две различни основания: по ал. 1, т. 1, б. „а“ - изменение по заявление на пенсионера при представяне на нови доказателства за осигурителен стаж или доход, придобит преди

пенсионирането; по ал. 1, т. 2, б. „д“ - изменение по инициатива на органа при установяване, че пенсията е определена в неправилен размер. В първия случай изменението е от датата на представяне на доказателствата, а при втората хипотеза - от датата на отпускането или промяната на пенсията.

Съдът намира за приложима хипотезата на чл. 99 ал. 1, т. 2, б. „д“ от КСО. Видно от чл. 99, ал. 1, т. 2 от КСО, влязлото в сила разпореждане по чл. 98 може да се измени или отмени от органа, който го е издал, по негова инициатива, когато се установи наличието на някоя от изброените предпоставки, една от които е, ако пенсията е определена в неправилен размер. Анализът на визирана правната норма сочи, че във всеки случай, когато органите по пенсионното осигуряване установят, че пенсията е неправилно определена, те са длъжни да издадат ново разпореждане, с което да определят пенсията в правилния размер, съответно като отменят или изменят предходния свой акт. В този смисъл няма съмнение, че пенсионният орган има и право и задължение служебно, по своя инициатива да измени размера на пенсията, като за целта издаде съответния акт /разпореждане/. В случая със задна дата са били коригирани трудови възнаграждения, коригирани са и данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в т.ч. осигурителен доход, водещо до основание за изменение размера на пенсията като неправилно определена, без да е необходимо сезиране от жалбоподателката. Тези корекции със задна дата са извършени преди датата на заявлението /17.10.2025 г./ и данни за същите са се съдържали преди датата на заявлението в информационните системи на НОИ.

Неоснователна е тезата на ответника, че решението на ВАС, обнародвано в ДВ, бр. 99 от 22.11.2024 г. (в изпълнение на чл.194 АПК) за отмяната на подзаконовата разпоредба е „ново доказателство“, определящо от кога се изменя пенсията, според ответника-, от датата на заявлението, с което решението е представено на пенсионния орган“. Неточно ответникът (чрез процесуалния си представител) се позовава на Решение № 2938/ 13.03.2017 г. по адм. д. № 2772/2016г. на ВАС. Решение № 2938/ 13.03.2017 г. на ВАС разглежда като ново доказателство за придобит осигурителен стаж - съдебно решение, постановено по реда на Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред. В настоящия казус решението на ВАС е за отмяна на нормативна разпоредба и не установява индивидуално стажа и дохода на жалбоподателката.

Не следва да има съмнение, че ако пенсионерът действително представя нови доказателства за осигурителен стаж или доход, пенсията се изменя от датата на представянето. От друга страна, когато не се касае до нови доказателства, а до неправилно определен размер на пенсията, установим от наличните или официално коригираните данни за осигурителен доход (както в случая) приложима следва да бъде хипотезата на неправилно определен размер, като изменението е от датата на отпускането. В Решение № 7017/ 25.06.2025 г. по адм. дело № 1903/2025 г. на ВАС е изложена теза, че данните за осигурителен доход, съдържащи се в информационните системи на НОИ и подлежащи на служебно съобразяване от органа, нямат характеристиката на нови доказателства по чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а“ КСО: „...молбата на К. касае изменение на размера на пенсията му за осигурителен стаж и възраст по КСО, който не е съобразен с наличните данни за установен осигурителен доход към 01.06.2021 г. - датата на заявлението. Тези данни нямат характеристика на „нови“ по смисъла на чл.99, ал.1, т.1, б. „а“ от КСО, защото правилното определяне на осигурителния доход на С. К. е факт от значение за размера на пенсията, данни за който се съдържат в информационните системи на НОИ и е следвало те да бъдат съобразени от органа, без да е необходимо сезиране...“.

Сама по себе си инициативата на пенсионера да подаде заявление (молба, искане) не определя приложимата хипотеза по ал. 1, т. 1, б. „а“ или по ал. 1, т. 2, б. „д“ на чл. 99 от КСО. Молбата (заявлението) на пенсионера може да съдържа искане органът да провери и поправи неправилен размер въз основа на служебно достъпните му данни В този смисъл е неоснователна тезата на ответника, почиваща на това, че определяща е инициативата на пенсионера, който е подал заявлението от 17.10.2025 г. Така, напр. в Решение № 15375/13.11.2019 г. по адм. д. № 2642/2019 г. ВАС разглежда заявление за проверка на размера като сигнал, последван от служебно изменение по чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО.

Неоснователно ответникът излага като довод относно отменената от ВАС подзаконова нормативна разпоредба, че „законодателят е предвидил в тези случаи защитата по реда на ЗОДОВ“. Съгласно Тълкувателно решение № 2 от 27.06.2016 г. на ВАС по т. д. № 2/2015 г., ОСС, I и II колегия - „Вредите, причинени на граждани и на юридически лица при или по повод изпълнението (действието) на подзаконов нормативен акт в периода, преди той да бъде отменен като незаконосъобразен или обявен за нищожен, не подлежат на обезщетяване по реда на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ“. Доводът на ответника за евентуална претенция по ЗОДОВ освен това не разрешава пенсионния спор, свързан с правилния размер на пенсията и началната дата на изменението ѝ.

Правните последици, възникнали от отменен подзаконов нормативен акт, се уреждат служебно от компетентния орган, съгласно чл.195, ал. 2 АПК, и МВР е изпълнил това задължение. Данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО се използват за изчисляване и отпускане на пенсиите. Осигурителният доход се установява както чрез тези данни, така и чрез удостоверителните документи, предвидени в чл. 40 НПОС.В случая корекциите в данните са произтекли от преуреждането на възнагражденията от работодателя със задна дата вследствие на отмяната на подзаконовата разпоредба. Сам пенсионния орган е признал необходимостта да се замени използваният доход с по-високия коригиран осигурителен доход, но неоснователно счита, че се касае за изменение по инициатива на пенсионера, който представял „ново доказателство“ за доход, придобит преди пенсионирането - решението на ВАС за отмяна на подзаконовата нормативна разпоредба, за да обоснове тезата си. Решението на ВАС, обн., ДВ, бр. 99 от 22.11.2024 г., не е „ ново доказателство за осигурителен стаж или доход“ по смисъла на КСО. То не установява индивидуално стажа и дохода на жалбоподателката. Корикираните данни в информационните системи на НОИ не представляват нови доказателства, които пенсионерът (жалбоподателката) тепърва представя, а са официални, налични данни, установяващи действителния размер на осигурителния ѝ доход. И в настоящия случай молбата на жалбоподателката е за изменение на пенсията ѝ за осигурителен стаж и възраст по КСО, който не е съобразен с наличните данни за установен осигурителен доход, като тези данни нямат характеристика на „нови“ по смисъла на чл.99, ал.1, т.1, б. „а“ от КСО, защото правилното определяне на осигурителния доход на жалбоподателката е „факт от значение за размера на пенсията, данни за който се съдържат в информационните системи на НОИ и е следвало те да бъдат съобразени от органа, без да е необходимо сезиране“ по логиката / настоящият казус не е идентичен/ на Решение № 7017/ 25.06.2025 г. на ВАС.

С оглед изложеното пенсията на жалбоподателката е била определена в неправилен - по- нисък размер. Не е налице посоченото от органа основание по чл. 99, ал. 1, т. 1, б. „а“ КСО. Налице е основанието по чл. 99, ал. 1, т. 2, б. „д“ КСО, което, съгласно чл. 99, ал. 2, т. 2 КСО, означава изменение на пенсията от датата на нейното първоначално отпускане. В този смисъл оспореното

решение на директора на ТП на НОИ С. - град противоречи на материалния закон относно правното основание и началната дата от което следва основание за отмяна по чл. 146, т. 4 АПК и изпращане на преписката на органа със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на спора и съгласно чл. 143, ал. 1 АПК жалбоподателката има право на доказаните разноски от 260 евро за адвокатско възнаграждение. Жалбоподателката сама е решила и внесла 5,11 евро държавна такса. Съгласно чл. 120 ал.1 от КСО, за делата по тази глава осигурените лица и пенсионерите не внасят държавна такса. Заявената претенция за сумата от 5,11 евро се разглежда като молба по чл. 46 от Закона за държавните такси и същата се прецени за основателна, тъй като таксата е внесена недължимо.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 и чл. 173 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Г. И. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк][жилищен адрес] вх. „Е“, ет.7, ап. 67, подадена чрез адв. А. У.- САК, Решение №2153-21- 76 от 06.03.2026г. на директора на Териториално поделение на НОИ С. - град (ТП на НОИ), с което е оставена без уважение жалбата й срещу Разпореждане № [ЕГН] от 06.02.2026г. на Ръководител на „ПО“ и ВРЪЩА преписката на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА НОИ,гр.С. да заплати на Г. И. Д., ЕГН: [ЕГН] сумата от 260 евро за разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Да се върне на жалбоподателката Г. И. Д., ЕГН [ЕГН] внесената държавна такса по делото – 5,11 евро.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: